

תשקיף

אורית זרובבל

כך מתה מלה מלבסקי

יערי

עורך־דורין רויז ויניצקי, סניגורה של חווה יערי, היה אצל הד"ר אורי ורנר ספיץ, הפאתולוג הנודע מדטרויט, וקיבל ממנו גירסה חוששה על מותה של מלה מלבסקי. הפאתולוג, ישראלי במקורו, העלה את האפשרות הבאה: אחרי שקפצה או נפלה מהמכונית של יערי וגרונות, שכבה הקורבן על בטנה על שביל הכרכר מחוסרת־הכרה. מכונית, שכאה מכיוון ראשה של המנוחה, גרדה אותה תחתיה וניסתה כמה פעמים להיפטר מהכרד המזרז שנתקע למטה. כך נוצר שביל הדם המזוגזג. כאשר השתחררה סוף־סוף המנוחה, השתלבו רגליה פנימה, וכך נותרה הגופה במצב המזרז שבו נמצאה.

אם תתקבל גירסה זו, ניתן יהיה להפחית את העבירה, שבה הורשעו השתיים, מרצח להפקרת נפגע אחר־יתאוננה.

רייכמן מתעניינים ב"המיזרחי"

מישפחת רייכמן, בעליה־הזון היהודיים מקנדה, שוקלת לקנות את "בנק המיזרחי". בשבוע שעבר ניקר בארץ פול רייכמן, אחד האחים. רק מעטים יודעים שבין יתר הנושאים שעלו כעת ביקורו היתה האפשרות לרכישת בנק ה"מזרחי" על־ידי האחים רייכמן. אין זה הרומאן הראשון של מישפחת רייכמן עם הנקעות הישראליות. בעבר הם עשו ניסיון לרכוש את בנק טפחות. אולם יגאל הורוביץ, שרה־אוצר דאז, העדיף למכור את טפחות לבנק המזרחי.

פשע חמור:

מסיבת עיתונאים

היחידה לחקירת פשעים חמורים במישפחת ישראל הזמינה את אורי אבנרי לחקירה, בקשר עם נסיעתו לתזנים בספרדואר 1988. אבנרי השתתף בתזנים במסיבת־עיתונאים בינלאומית עם יאסר ערפאת, במיסגרת החוק המתיר זאת במפורש. המישפחה פועלת לפי הוראת היועץ המישפטי, בעיקבות, "תלונה" שהגיש איש הימין הקרי צ'רני.

תעודות־יחסין ליהודים כשרים

סיפרי־יחסין ותעודות־יחסין יחליפו את תעודות־היהודי. בעיקבות פסיקתו של בית־המשפט העליון ביום השני בשאלת "מיהו יהודי" מתכוננת קבוצה של בחוריי־שכונת, הזוכים בניכוי כלכלי של יהלומנים רתיים עתיריהן, לזיום פנייה לציבור הרתי כדי שזה יקח חלק בהרשמה לסיפרי־יחסין. ההרשמה בסיפרי־יחסין ותעודות־יחסין שיונפקו בעיקבות ההרשמה יכטלו — לפי כוננת היומים — את השימוש בתעודה מזהה אחרת לצורכי הוכחת היהדות. כוננת היומים היא לעורך שימוש בסיפרי־יחסין בקהילות היהודיות בעולם כולו, ולא רק בארץ. כתוצאה מכך, לא תהיה, לדעתם, כל משמעות לכתוב בסעיף הלאום בתעודת היהודי, והתעודה שתונפק על־ידי סיפרי־יחסין תהיה ההוכחה הקבילה היחידה. עד כה לא נתנו הרשויות הדתיות המוסמכות גיבוי לרעיון.

סונסטרה" לרשת "הילטון"?

מתרבים הסימונים המצביעים על כוננת המצרים לוותר על ניהול מלון "סונסטרה" בטאבה. גורמים מצרים הודו כי אינם מרוצים מגיהול המלון ומתפוסתו הנמוכה. אם אכן יוותרו המצרים על ניהול המלון, תקבל על עצמה רשת הילטון את הניהול.

חרדים מחרים מפרסמים

אלבין

גורמים חרדיים פתחו בשבועות האחרונים במסע, שמטרתו למנוע פירסום בירדון ה"סנאדארי" של גליה אלבין בישראל. הם מאיימים כי יחרמו כל מי שיפרסם בירדון, ואיזום מופנה לכל הגורמים במשק, ובכללם בנקים וגופים גדולים אחרים.

אדם פרטי לא אוהב לתרום. בייחוד

הליכוד גייס, בניגוד לחוק, שני מיליון ש"ח מתאגידים, למימון הבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות • בורסת היהלומים חרמה לליכוד 250 אלף ש"ח • הפידסומאי דויד אדמון נחקר על חלקו בסיוע לתורמים להונות את שילטונות־האם • העור אריאל שרון התרים סוכנות ל"בוא רכב, שקיבלה בחמורה חשבונות פיקטיביים על פידסום

אייל ארליך

ג'וזברי הליכוד: השר אהוד אולמרט ואישי־העסקים מנחם עצמון. עכשיו מתמקדת החקירה בניסיון ללמוד האם היתה לשניים ידיעה על שהתרחש מתחת לאספ, והאם היו בבירים נוספים במערכת, שידעו על כך.

מכיוון שמבקר־המדינה מוסמך לבדוק את מערכת הנהלת־החשבונות של המיפלגות, היה ברור לאנשי הליכוד כי יש צורך להעביר את כספי התרומות הבלתי־חוקיות שלא דרך הנהלת־החשבונות הרישמית. כך נוצרו לפחות שני מנגנונים בלתי־חוקיים, שנועדו להורים כספים למערכת, מבלי שמבקר־המדינה ורשויות־החוק ידעו על כך. "ישראל כלוף" פוליטי, תוצרת הליכוד.

חקירה המאומצת שעורכים מישראל, מסי־הכנסה, מע"מ ומבקר־המדינה בנוגע לתרומות לליכוד, מגלה תמונה מדהימה: במהלך מערכות־הבחירות האחרונות לכנסת ולרשויות המקומיות, פעל הליכוד כגדול כדי לגייס תרומות מתאגידים, בניגוד לחוק: כסך הכל, החל באוגוסט 1988, גייס הליכוד בניגוד לחוק לפחות שני מיליון שקלים באופן בלתי־חוקי מתאגידים כתרומות לבחירות.

כינתיים ברור הקשר שבין חשבי־הליכוד, מרכזי יהל, לבין חלק גדול מהעבירות. השאלה הגדולה, שבה עוסקים גם חוקרי המישפחה, היא: מי עוד בצמרת הליכוד ידע על המיכצע?

הממונים הישירים על יהל היו שני

התרות

מדוע כדאי להפר את החוק

החוק, האוסר על מיפלגות לקבל תרומות מתאגידים (חברות ושותפויות רשומות) בא לצמצם את השפעתם של גופים, שיש להם אינטרסים כלכליים או עסקיים, על המיפלגות, ולמנוע את התלות שוודאי היתה נוצרת בין המוטבים למיטיבים.

החוק מתייחס בנפרד לבחירות לכנסת ולבחירות המוניציפליות. חוק מדי־מון מיפלגות מ־1973 מתייחס לבחירות לכנסת, ומטיל הגבלות שונות על המיפלגות. בין השאר הוא מחייב ניהול של מערכת־חשבונות מסודרת.

סעיף 8: "לא תקבל סיעה, במישרין או בעקיפין, כל תרומה מתאגיד, בין בארץ ובין בחוץ־לארץ."

החוק מסמך את מבקר־המדינה לפקח על הכנסותיהן והוצאותיהן של המיפלגות בשלושת החודשים הקודמים לבחירות.

סעיף 9 א. קובע כי, "המוסר בידועין הצהרה כוזבת לפי סעיף 9 – דינו מאסר שנה."

גם בבחירות המוניציפליות נאסר על הסיעות ברשויות המקומיות לקבל תרומות מתאגידים.

הפיתוי, העומד לפני המיפלגות לעבור על החוק ולקבל תרומות מתאגידים, גדול. בתאגידים יש בדרך־כלל הרבה יותר כסף מאשר לאדם פרטי. שנית, לתאגידים יש בדרך־כלל אינטרס כלכלי מובהק לתרום: מיפלגות־שילטון או לחילופין, ראש הרשות המקומית, יכולים לקדם אינטרסים כלכליים של תאגידים, ולכן ברור שלמיפלגה יש אפשרות לגמול בעתיד על התרומה.

פיתוי נוסף, כבד־מישקל, למתן התרומה, נוצר בשעה שהמתרימים מבטיחים לתורם כי כנגד התרומה שלו הוא יקבל חשבונות־מס (כוזבת) מגורם כלכלי שאינו קשור עם המיפלגה. עם קבלת החשבונות, התאגיד התורם יכול, אם רצונו בכך, לרשום אותה בספריו כהוצאה עסקית רגילה, ולקזז בגינה את המע"מ. "תרגיל החשבונות" מקל מאוד על התאגידים לתרום כסף, ועל המיפ־לגה לקבל תרומות.

היתרון בשיטה זו מתבהר כשמשווים את עלות התרומה לאדם פרטי מול עלות התרומה לתאגיד: כשאדם פרטי רוצה לתרום, לדוגמה, 10 אלפים דולר מכיסו, זה עולה לו, בעצם כ־20 אלף דולר, משום שהוא שילם על הכסף הזה מס בהתאם להכנסתו. לעומת זאת, כשתאגיד תורם 10 אלפים דולר תמורת חשבונות, הוא יכול לקזז את המע"מ (1500 דולר), ומתוך היתרה הוא יכול לנכות מהמס שלו כ־4000 דולר (שבו, תלוי בהכנסותיו). לתאגיד, אם כן, עולה התרומה כ־5000 דולר, רבע מעלות התרומה הפרטית – והשאר הוא על־חשבון המדינה.